

perioden, finder Sted samtidig med, at Forsikringen afregnes. Det vilde medføre Ulemper af forskellig Art, om man skulde have saadanne Beløb henliggende en længere Tid, indtil det Tidspunkt indtraadte, da den almindelige Bonusudbetaling i Perioden finder Sted. At dømme efter de Erfaringer, som hidtil er gjorte ved Anstaltens Opgørelser, er der heller ingen Tvivl om, at den Bonusfaktor, der foreslaas her, 6 pCt., svarer til, hvad med Rimelighed kan ventes. Og det er saa meget mere tilladeligt at fastsætte den saaledes, da der er indført Bestemmelser, som tillader Bestyrelsen at anvende en anden Bonusfaktor, saafremt Forholdene skulde tale derfor, eller at foretage saadanne Nedsættelser i det til Udbetaling kommende Beløb, som er foranlediget ved, at det udbetales maaske længere Tid før den almindelige Udbetaling af Bonus til de Forsikringer, der i hele Bonusperioden rummes indenfor Anstaltens Risiko.

Jeg skal derefter kun gøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets første fire Paragraffer. Hvad § 1 angaar, har Anstaltens Bødebestemmelser for for sen Præmiebetaling hidtil været ret rigoristiske og en Del strengere end de private Selskabers. Ogsaa dette, tror jeg, det har Betydning for Anstalten at faa fjernet, saa at de 12 pCts. Bøder bortfalder undtagen i det Tilfælde, at en Præmiebetaling opsættes ud over et Aar; thi i saa Tilfælde er det dog rimeligt, hvis vedkommende, som ikke har betalt i saa lang Tid, ønsker at faa en Forsikring, der er traadt ud af Kraft som Følge af manglende Præmiebetaling, sat i Kraft igen, at han da kommer til at betale Præmier med et Tillæg af 12 pCt.

Jeg anser det ogsaa for et betydeligt Fremskridt, at det nu bliver muligt at faa Forsikringer sat i Kraft paa ny, som er ophævede paa Grund af manglende Præmiebetaling, naar Ønske om Ikraftsættelse fremsættes inden to Aar. Det har efter min Mening været til Gene for mange, som i en vanskelig Periode har været ude af Stand til at betale deres Præmier, at de ikke har kunnet faa saadanne Forsikringer sat i Kraft paa ny i Statsanstalten eller i hvert Fald kun med stor Vanskelighed, medens det ellers ret let lader sig gøre.

Det var urimeligt, at Driftstillægene for de maanedlige Præmier var de samme som for Præmier, der betales kvart-, halv- eller helaarlig. Det er rimeligt, at der sker et øget Driftstillæg her, ikke mindst fordi

Anstaltens Agenter har et billigt Krav paa en større Provision for at indkassere en mindre Præmie maanedlig end den, der ydes dem for Inkasso af en større Præmie en Gang om Aaret.

Endelig tror jeg, det er naturligt, som det foreslaas i § 4, at der nu paa ny kan tegnes Livrenter i Anstalten uden Del i Bonus. Ganske vist vil det medføre, at man faar tre Grupper af Livrenter, dels de Livrenter, der er tegnede før 1893, og som ikke faar Bonus, dels Livrenter, tegnede i Perioden fra 1893 til Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden, som er bonusberettigede, og endelig nu igen en Klasse af yngre, som ikke er det. Jeg tror, det vil komme til at rende rundt for mange af de ældre Damer, som er Livrentenydere, og som, naar de sammenligner sig med hinanden, ikke kan forstaa, hvorfor den ene skal have mere end den anden. Den Forvirring, der allerede hidtil har hersket i saa Henseende, vil øges noget ved denne Bestemmelse, men paa den anden Side er det rimeligt, at den Forsørger, der ønsker at købe en Livrente f. Eks. paa 1 000 Kr. aarlig, ikke skal være pligtig at købe ikke blot selve denne Livrente paa 1 000 Kr., men ogsaa den Bonus, der falder paa den, selv om det i Virkeligheden slet ikke er hans Ønske at yde vedkommende mere end de 1 000 Kr.

Alle disse Bestemmelser er af den Art, at de vil støtte Anstaltens Virksomhed ude i Befolkningen, give den en Form, som i øget Grad gør Anstalten konkurrencedygtig, og jeg vil derfor tillade mig ved denne Forhandlings Afslutning at foreslaa Lovforslaget henvist til en meget hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

Helge Kjeldskov: Skønt der i Aarenes Løb er foretaget gentagne Forandringer og Forbedringer i Bestemmelserne om Anstaltens Virksomhed, er det dog, under Hensyntagen til Livsforsikringsvæsenets uhyre Udvikling i de senere Aar, ønskeligt, at Anstaltens Bestemmelser yderligere moderniseres og forbedres, saa at den kan blive fuldt ud konkurrencedygtig i Arbejdet blandt Befolkningen. Dette er saa meget mere nødvendigt, som Statsanstalten ved Tjenestemandsløven af 12. September f. A. har mistet en meget betydelig Kundekreds, en Kundekreds, som tilmed var stadig voksende, idet Embedsmændene var forpligtede til at tegne Enkeforsikring gennem Statsanstalten. I Tjenestemandsløven bestemtes det, at Tjenestemandenes Pension fremtidig ordnes